

PARAULA I VIDA

El nou Pla Pastoral de la diòcesi

Avi a les cinc de la tarda podríem dir que la diòcesi de Barcelona es reuneix a la basílica de la Sagrada Família en una solemne celebració de l'eucaristia dins de la qual serà presentat el nou Pla Pastoral de la diòcesi per als quatre propers anys, que comencem a aplicar en l'inici d'aquest curs.

El nou Pla Pastoral, com l'anterior, s'ha fet amb una àmplia participació de les parròquies, comunitats, consells diocesans i institucions eclesials. Ja vaig fer referència diumenge passat, en aquesta mateixa comunicació, als tres objectius que proposa aquest programa fonamental de les institucions de l'Església en el nostre bisbat: anunciar Jesucrist als qui no el coneixen; especial atenció a la pastoral de la iniciació cristiana i a les persones que demanen els tres sagraments que la configuren: baptisme, confirmació i eucaristia; i viure la solidaritat com a expressió de l'amor i de la fe cristiana. He preparat una carta pastoral en la qual presento àmpliament l'esperit i els propòsits del nou Pla Pastoral.

Voldria remarcar que aquest nou Pla, com l'anterior, té una intenció fonamental que és l'evangelització. L'anunci de l'Evangeli a tothom ha estat l'objectiu de fons que hem volgut posar en pràctica per tal que tota la nostra diòcesi sigui més missionera i més evangelitzadora.

La mateixa celebració de la *Missió metròpolis* a Barcelona, durant la Quaresma de l'any vinent, juntament amb altres ciutats d'Europa, encaixa plenament amb el contingut del nou Pla Pastoral. Desitjo que el treball que farem sigui una

contribució molt important a la tasca de l'evangelització i la transmissió de la fe, que és la missió fonamental de l'Església.

Es parla de *nova evangelització* i ens cal precisar el sentit d'aquesta expressió. La primera evangelització, segons el Concili Vaticà II, és la que va dirigida *ad gentes*, és a dir, als que cal proclamar l'Evangeli per implantar l'Església. Són les conegudes tradicionalment com a terres de missió. La nova evangelització va més aviat adreçada a aquells que s'han allunyat de l'Església en els països de l'antiga cristiandat. En aquest sentit, no es tracta d'una primera evangelització, perquè el país o països dels quals parlem ara ja fa segles que foren evangelitzats, però per a moltes persones sí que es tracta d'un primer anunci de Jesucrist.

En temps més recents, amb el terme *evangelització* s'indica l'activitat eclesial en la seva totalitat. L'expressió *nova evangelització* no significa una esmena al treball pastoral que s'ha anat realitzant fins ara en l'anunci de Jesucrist. Com va dir Joan Pau II, significa evangelitzar d'una manera nova pel que fa al seu ardor, els seus mètodes i la seva expressió.

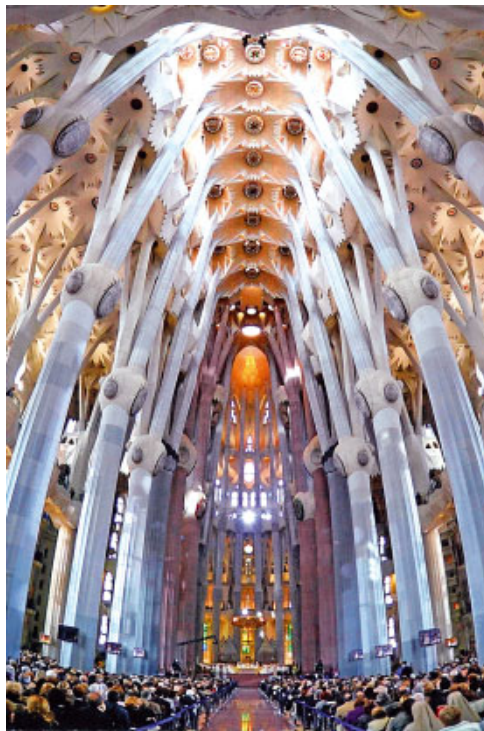
Certament, a tots ens cal una actitud i una activitat més evangelitzadora. Hem de sortir dels temples per anar arreu a anunciar Jesucrist i la seva Bona Nova. És una exigència joiosa del nostre baptisme. Som Església i aquesta existeix per evangelitzar.

Davant de la situació religiosa actual, no ens podem tancar en nosaltres mateixos, sinó que hem de promoure un treball engrescador d'evangelització. La fe creix donant-la, i certament no s'imposa sinó que es proposa, amb un absolut respecte a la llibertat i a la consciència de cada persona.

L'any 2007 els bisbes de Catalunya publicàrem el document *Creure en l'Evangeli i anunciar-lo amb nou ardor*, en la línia de la nova evangelització, en el qual diem que ens cal assumir plenament que la nostra situació és de missió i que la nostra fragilitat institucional i personal ens invita a posar, com els primers apòstols en l'inici del cristianisme, tota la nostra esperança en l'Esperit Sant que és qui pot obrir els cors dels homes i les dones del nostre temps a la Paraula de Jesús.

† **Luís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Presentació del nou Pla Pastoral Diocesà

Avui a les 17 hores, a la basílica de la Sagrada Família, tindrà lloc una celebració eucarística, presidida pel Sr. Cardenal arquebisbe, Dr. Luís Martínez Sistach, en què concelebrarà amb Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar, amb els vicaris episcopals i els arxiprestos i altres preveres. Abans de la celebració es presentarà un vídeo sobre l'aplicació del Pla Pastoral Diocesà 2009-2011 i també tindrà lloc la presentació del nou Pla Pastoral Diocesà 2011-2013, sobre el qual escriu el nostre cardenal arquebisbe en aquest mateix Full Dominical, a la secció *Paraula i Vida*. Fotografia: la basílica de la Sagrada Família durant una de les celebracions del passat mes d'agost per als joves pelegrins acollits a Barcelona en camí cap a la Jornada Mundial de la Joventut.

GLOSSA

Signes d'esperança

En uns moments difícils per a la nostra societat, enmig de la crisi econòmica que ens colpeja i d'un malestar generalitzat que es fa palès, s'han aplegat a la Jornada Mundial de la Joventut una munió de joves de procedències, condició social i famílies espirituals diverses. El Sant Pare els convocà en el nom de Jesús i ells respongueren a la invitació.

El dia abans de l'arribada del successor de Pere, una noia s'expressava així: «Per a mi, la vinguda del Sant Pare és una resposta a la meua recerca; confio que la seva presència ompli de significat la trobada i ens doni contingut als joves, i espero que em sorprengui». Una altra noia cerca un sentit més profund: «Ser aquí em suposa trobar Déu en allò que és senzill, sentir que la gent de països diferents comparteix una mateixa fe». Un jove diu: «A Sidney, la multitud feia molt soroll. Quan el Papa va arribar per celebrar l'eucaristia, de sobte tothom va callar. Desitjo tornar a viure aquest moment de silenci entre la multitud.»

No quedaren defraudats. La trobada amb el Sant Pare en les diverses activitats programades esdevingué un esclat de vida viscut amb joia, germanor, civisme, pau i... amb fe. Els unia a tots el seguiment de Crist i la seva Paraula. Aquest seguiment que fa conèixer, es-

timar, escoltar i seguir Jesús i que condueix a estimar els altres.

Han estat signe d'esperança per a moltes persones, d'esperança personal, comunitària i social. Testimonis de l'amor, del servei, de la llibertat, de la pregària per a uns; interrogants qüestionadors per a d'altres. No han estalviat esforços, ni han eludit els sacrificis i les dificultats.

El Sant Pare ha assenyalat una ruta a seguir, les petjades de Jesús, caminar i testimoniar el que som, cristians, en el dia a dia i escoltar la seva veu i les seves crides. En tornar a la família, a l'escola professional o a la universitat, a la fàbrica o a l'oficina, aquests joves continuaran testimoniant el Crist i lluitant contra els problemes i obstacles que aclaparen tantes persones de tota edat i condició. En el seu cor, ressonarà el lema de la JMJ: «Arrelats i edificats en Crist, fermes en la fe» (Col 2,7).

Els adults que hem seguit la Jornada, a Madrid o davant el televisor, també som convocats per les paraules de Benet XVI. Els joves que caminen, malgrat les defal·lències i confiant en la misericòrdia de Déu, s'ho mereixen. Es mereixen la nostra companyia en la ruta i el nostre mestratge.

Enric Puig i Jofra, SJ

Beatificació de la mare Anna M. Janer

La mare Anna M. Janer, fundadora de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, serà beatificada a la Seu d'Urgell el proper dia 8 d'octubre. Va néixer el 18 de desembre de 1800 a Cervera, en el si d'una família de profundes conviccions cristianes. Als 18 anys va entrar a formar part de la Germandat de Caritat de l'hospital de Castelltort de Cervera. La seva vocació envers els malalts i l'ensenyament i la seva donació a l'Església varen ser exemplars.

DIUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 18,25-28)

El Senyor diu: «Vosaltres penseu: No va ben encaminada la manera d'obrar del Senyor. Poble d'Israel, escolta bé això que et dic: ¿No és la vostra manera d'obrar i no la meva, la que va desencaminada? Si el just deixa d'obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruïu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu; / i cada moment espero en vós. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / No us recordeu dels pecats que he comès de jove, / compadiu-vos de mi, vós que estímeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,1-11)

Germans, per tot el que trobeu en Crist, de fortalesa d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entrançable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per vanagloria. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guii pels propis interessos, sinó que miri pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist: ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes, i començant de capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 21,28-32)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Què us en sembla? Un home que tenia dos fills, va dir al primer: Fill meu, vés a treballar a la vinya, avui. Ell respongué: No hi vull anar. Però després, se'n penedí i hi anà. El pare digué això mateix al segon i aquest li respongué: Hi vaig de seguida, pare. Però no hi anà. Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?». Li responen: «El primer». Jesús els diu: «Us dic amb tota veritat que els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap al Regne de Déu, perquè ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí, però vosaltres no l'heu cregut, mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que l'han cregut. I vosaltres, ni després de veure això, encara no us en penediu ni voleu creure'l.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 18,25-28)

Así dice el Señor: «Comentáis: “No es justo el proceder del Señor.” Escuchad, casa de Israel: ¿es injusto mi proceder?, ¿o no es vuestro proceder el que es injusto? Cuando el justo se aparta de su justicia, comete la maldad y muere, muere por la maldad que cometió. Y cuando el malvado se convierte de la maldad que hizo y practica el derecho y la justicia, él mismo salva su vida. Si recapacita y se convierte de los delitos cometidos, ciertamente vivirá y no morirá.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Recuerda, Señor, que tu misericordia es eterna.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador, / y todo el día te estoy esperando. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / no te acuerdes de los pecados / ni de las maldades de mi juventud; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,1-11)

Hermanos:

Si queréis darme el consuelo de Cristo y aliviarme con vuestro amor, si nos une el mismo Espíritu y tenéis entrañas compasivas, dadme esta gran alegría: manteneos unánimes y concordados con un mismo amor y un mismo sentir. No obréis por rivalidad ni por ostentación, dejaos guiar por la humildad y considerad siempre superiores a los demás. No os encerréis en vuestros intereses, sino buscad todo el interés de los demás. Tened entre vosotros los sentimientos propios de Cristo Jesús. Él, a pesar de su condición divina, no hizo alarde de su categoría de Dios; al contrario, se despojó de su rango y tomó la condición de esclavo, pasando por uno de tantos.

Y así, actuando como un hombre cualquiera, se rebajó hasta someterse incluso a la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo levantó sobre todo y le concedió el «Nombre-sobre-todo-nombre»; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 21,28-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo:

«¿Qué os parece? Un hombre tenía dos hijos. Se acercó al primero y le dijo: “Hijo, ve hoy a trabajar en la viña.” Él le contestó: “No quiero.” Pero después recapacitó y fue. Se acercó al segundo y le dijo lo mismo. Él le contestó: “Voy, señor.” Pero no fue. ¿Quién de los dos hizo lo que quería el padre?». Contestaron: «El primero.» Jesús les dijo: «Os aseguro que los publicanos y las prostitutas os llevan la delantera en el camino del reino de Dios. Porque vino Juan a vosotros enseñándoos el camino de la justicia, y no le creísteis; en cambio, los publicanos y prostitutas le creyeron. Y, aun después de ver esto, vosotros no recapacitasteis ni le creísteis.»

Crist, Mestre. Mosaïc de la Basílica dels Sants Cosme i Damià (Roma)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Za 8,1-8 / Sl 101 / Lc 9,46-50 □ **dimarts**: Za 8,20-23 / Sl 86 / Lc 9,51-56 ■ **dimercres**: Ne 2,1-8 / Sl 136 / Lc 9,57-62 □ **dijous**: Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jn 1,47-51 □ **divendres**: Ba 1,15-22 / Sl 78 / Lc 10,13-16 □ **dissabte**: Ba 4,5-12.27-29 / Sl 68 / Lc 10,17-24 ■ **diumenge** vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Is 5,1-7 / Sl 79 / Fl 4,6-9 / Mt 21,33-43.

Diu en els entesos que convé aprendre a dir que no. I és cert. De fet, el que cal és discernir quan s'ha de dir sí i quan s'ha de dir no. De vegades acceptem propostes o peticions que no són justes ni positives, i en rebutgem d'altres que seria bo d'acceptar. Ho fem per costum, per mandra, per por, per egoisme, per desconeixement... Al mateix temps, ens costa d'estar disponibles a les necessitats dels altres i respondre positivament a qui demana ajuda.

En contrast amb la nostra indecisió i la nostra incoherència, destaca la claredat de Jesús, que sap quan ha de dir que no i quan ha de dir que sí. Diu que no a les temptacions, a la comoditat,

a la fama fàcil, al poder autoritari, als qui volen manipular-lo... i diu que sí, per exemple, als malalts, als petits, als pobres, als febles... Sobretot, diu que sí a Déu, el Pare, i a la seva voluntat, sempre amorosa però sovint difícil i incòmoda. Encara destaca més la seva fortalesa per mantenir-se fidel a les seves conviccions. Ell és sempre coherent i posa en pràctica fins a les últimes conseqüències allò que creu i allò que diu.

Tanmateix, ell coneix prou bé la feblesa i la inconstància del cor humà, i sap que no arribem a aquest ideal. Aleshores, això sí, diu sense ambigüitats que allò que compta finalment són els fets, més que les paraules. El criteri de

valoració de la fidelitat humana són les obres: «No entrarà al Regne del cel tothom qui em diu: “Senyor, Senyor”; hi entraran només els qui compleixen la voluntat del meu Pare del cel.»

Sense renunciar de cap manera a buscar una plena coincidència entre allò que diem i allò que fem, val la pena de començar per millorar el propi comportament.

La primera pregunta que ens hem de fer és si la nostra manera de viure correspon al missatge de Jesús que hem acollit i que volem seguir. Perquè ningú no pot sentir-se satisfet amb una adhesió purament teòrica a l'evangeli.

Agustí Borrell

COMENTARI

Sí o no?

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Personatges de la Bíblia: Moisès (7) La il·lusió de la Terra Promesa

La història de Moisès ens permet plantejar una de les grans qüestions referents al fet religiós. L'alliberador d'Israel mobilitza tot un poble a partir d'una il·lusió, en el sentit d'una esperança realitzable: arribar a la Terra Promesa. Ara bé, és una il·lusió vana, o és un projecte que es pot fer realitat? Els israelites dubten o es fan aquesta mateixa pregunta.

En aquest sentit, les temptacions dels hebreus coincidirien amb les crítiques que alguns grans pensadors han fet contra la religió, en concret Feuerbach, Freud i Marx.

Una il·lusió pot ser un miratge molt perillós que ens desorienta i ens fa perdre pel desert. O, ben al contrari, ens pot indicar el sentit del nostre viatge; pot ser la brúixola que ens orienta en l'exploració dels viaransys de la vida; pot ser una imatge anticipada de la fita vers on ens adrecem i, com tota imatge, una aproximació més o menys encertada a la realitat.

Tanmateix, cal una il·lusió per tenir un referent que orienti i motivi la construcció d'una societat millor. En aquest sentit la

religió no és una fugida del món sinó una crida a comprometre'ns en la seva transformació. És, entesa així, un element progressiu, que ens fa evolucionar, un impuls en el camí de l'alliberament personal i col·lectiu, un factor que ens desinstal·la de les nostres seguretats infantils i ens ajuda a madurar. El deseiximent religiós és un camí vers el reeiximent vital.

Sense un entramat simbòlic que doni sentit als seus actes, l'ésser humà s'asfixia en la buidor de significats. La il·lusió, en canvi, ens fa esperar que existeixi resposta a la nostra precarietat. Per això és un estímul que ens empeny a avançar sense aturar-nos. Sense capacitat per il·lusionar-se no es pot arribar enlloc.

El desig d'alliberar els israelites i de conduir-los fins a la Terra Promesa és la il·lusió que mou Moisès. És capaç de creuar el desert amb el seu poble perquè en el seu cor hi ha una esperança que l'enforteix. Pot afrontar dificultats i perills, perquè la seva vida té un sentit.

Josep Otón

(Històries i personatges. Ed. Claret, Barcelona 2009)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

Iniciem la publicació d'una sèrie d'articles extrets del darrer llibre del Dr. Francesc Torralba que planteja unes reflexions en l'àmbit actual de l'Atri dels Gentils. Agraïm a l'autor i a l'Editorial Pòrtic l'autorització que ens han concedit.

El que pretenc

Mostrar-se en públic és esdevenir vulnerable a la crítica, però també és un exercici d'honestedat que l'escriptor deu als seus lectors, especialment als qui el segueixen des de fa temps. En aquests escrits pretenc fer aquest exercici d'autenticitat i assumeixo el risc que comporta el rept.

El que em proposo és fer explícit el contingut de la meua fe. Intentar capbussar-me en les fonts espirituals que nodreixen el meu ésser i que em fan ser com sóc. És, en aquest sentit, un exercici d'autoanàlisi; però, a la vegada, una presentació raonada de la manera com visc la meua opció personal pel Crist. Entenc que aquesta opció no és anacrònica ni obsoleta. La comprenc com una opció legítima, digna de ser viscuda ara i aquí, en un entorn que s'ha batejat com a postcristià, secular i postmodern, escèptic i postutòpic. Crec que és una opció capaç d'entusiasmar esperits de diversa naturalesa.

En sentit estricte, l'opció pel Crist és fer de la pròpia vida un camí de seguiment de Jesús, de les seves ensenyances, del seu mestratge; un seguiment que obre horitzons en la vida personal i social, que desenvolupa, al meu entendre, la potencialitat creativa de tot ésser humà i activa la seva infinita capacitat d'estimar. Jesús es converteix, així, en l'horitzó de la meua vida, en el meu ideal, en el referent a imitar, però amb la convicció que en aquest seguiment sóc empès per una força, l'Esperit, que actua dins del meu ésser i fa possible l'anhelada transformació.

Em cal, per acabar, justificar el títol del meu llibre. No ho amago: té trampa. No em proposo presentar un format virtual nou, ni un programa informàtic sofisticat. Senzillament, és una excusa per pensar què significa ser cristià, viure conforme a les ensenyances de Jesús en plena era digital. Hi ha cap possibilitat de ser cristià en el món 2.0? Raonablement, crec que sí. Intentaré dir les meves raons.

Francesc Torralba

Jesu crist 2.0. Editorial Pòrtic (Grup 62)

SANTORAL

25. ✠ Diumenge XXVI de durant l'any. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva); Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus); santa Aurèlia, vg.

26. Dilluns. Sants Cosme i Damià (anomenats *els sants metges*), germans bessons mrs. de Síria, patrons dels metges i els farmacèutics; sant Nil, abat; santa Justina, vg. i mr.

27. Dimarts. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633); sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans mrs.

28. Dimecres. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki

(s. xvii); sant Simó Rojas, prev. trinitari, de Valladolid; santa Eustoquí, filla de santa Paula; beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. Dijous. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

30. Divendres. Sant Jeroni, prev. i doctor de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, biblistes i traductors; santa Sofia, viuda.

1. Dissabte. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigí (+530), bisbe de Reims.

INTENCIONS DEL SANT PARE (octubre)

General: Que els malalts terminals siguin sostinguts per la fe i l'amor dels germans.
Missionera: Que la Jornada Missionera Mundial ens augmenti la passió per l'Evangelí.

ENTREVISTA

CRISTIAN PEÑA

Seguint Crist Redemptor

«Cada vegada que ho féreu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho féreu a mi» (Mt 25,40). Amb aquesta cita resumeix el mercedari Cristian Peña la seva experiència personal amb els desvalguts, en els quals veu diàriament el rostre de Jesucrist. Als 19 anys, fra Cristian va entrar com a postulant a l'Orde de la Mercè, després d'un període de contacte amb la Pastoral Juvenil Mercedària de Castelló. Actualment en té 27 i ja ha professat solemnement; col·labora amb la Parròquia Mercedària de Sant Pere Nolasc de Barcelona i assisteix, com a voluntari religiós, la presó de Can Brians.

Què t'ha portat a abraçar el carisma mercedari?

La forma de presentar com Déu es fa present aquí i ara; Déu és amb qui pateix. Els mercedaris que jo vaig conèixer estaven amb qui patia, a la parròquia i a la presó. Vivien amb alegria la vida comunitària i amb coherència amb el que predicaven. A més, anunciaven Crist Redemptor, que ens allibera de tots els esclavatges que ens pot presentar la societat.

Com aplicar el carisma mercedari en la pastoral entre els joves?

La pastoral juvenil mercedària està centrada en la prevenció: hem de fer que els joves descobreixin que viuen sota molts esclavatges i molts d'aquests els poden portar per mal camí. Acceptar-los i descobrir que podem alliberar-nos-en gràcies a Crist Redemptor, que ens va redimir perquè poguéssim viure la nova vida, la vida del Regne de Déu.

Essent una prioritat el servei pastoral a les presons, com es pot portar un missatge d'esperança als empresonats?

El missatge cristià està basat en el Crist, que va vèncer la mort i va ressuscitar i viu per sempre. El carisma de la Mercè anuncia que Crist és Redemptor, misericòrdia, que perdona qui es penedeix del seu pecat; anuncia Déu que és Pare, que reconeix tothom com el seu fill, que l'acull i el cuida; anuncia una nova vida, la vida en l'alegria del Ressuscitat.

Oscar Bardají i Martín

EDUCAR

La epidemia de drogadicción

Sí. Lo tenemos un poco crudo, queridos padres y maestros. La epidemia de drogadicción —más bien pandemia, por su amplitud mundial— está alcanzando cotas insospechables en nuestro país. España es el país de la Unión Europea donde se consumen más cannabis y cocaína.

Creo que sería un error legalizar las drogas porque —como se dijo en las II Jornadas Provinciales de Drogodependencias (Valencia, 8/03/2007)— «son los jóvenes los más afectados. Y toda persona necesita los primeros veinte años para aprender a vivir, para saber cuáles son las consecuencias de sus actos y reacciones. Si pasamos estos años obnubilados o no conscientes, no aprendemos a vivir».

Aquí tiene mis conclusiones sobre la drogadicción:

- Creer que las drogas van a desaparecer de nuestra cultura es una gran ingenuidad: las drogas han venido para quedarse.
- La pretendida libertad de la persona para consumir drogas es un engaño si no hay una educación de la autonomía personal para ejercer esta libertad responsablemente.
- Necesitamos un plan educativo-social para que nuestros hijos sepan decir *no* a la droga ante las ofertas que se les hagan.
- La educación familiar sólo puede tener éxito si el mensaje social es congruente con ella.
- La mejor garantía para nuestros jóvenes es el buen ejemplo educativo que hayan recibido de pequeños.
- Si nuestros valores éticos y morales son más fuertes que los de la sociedad consumista y adictiva, ¡seguro que ganaremos!

Dr. Paulino Castells

(Tenemos que educar, Ed. Península. Hem d'educar, Ed. Columna)

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Amics del pare Pio de Pietrelcina. Trobada cada darrer dilluns de mes (pregària i reunió) dirigida per fra Valentí Serra, caputxí. Pròxima sessió, dilluns 26 de setembre (18.15 h), a la parròquia de la Concepció (Llúria 70), t. 934 576 552.

Concert solidari. Alzheimer Catalunya organitza un concert solidari, amb la col·laboració de Gospel Carlit, la basílica de la Puríssima Concepció i Ràdio M80. Més de 60 veus a la Basílica de la Puríssima Concepció de Barcelona (Aragó 299). Divendres 30 de setembre (22 h). Venda anticipada a: atrapalo.com, teletentrada de Catalunya Caixa i TR3SC: 13 euros. Fila 0: donatiu voluntari a partir de 30 euros. Entrades a taquilla el dia del concert: 15 euros.

Amics dels Goigs. Diumenge 2 d'octubre celebració del seu patró, sant Gabriel, amb una missa solemne (11.30 h), a la parròquia de Sant Eugeni I, papa (c/ Borrell 303).

Legió de Maria. Diumenge 2 d'octubre, a l'Oratori de Sant Felip Neri de Gràcia (c/ Sol 8), eucaristia (12.30 h) amb motiu del 90è aniversari de la fundació de la Legió de Maria a Dublín i en memòria de Frank Duff, el seu fundador, per promoure el procés de la seva beatificació.

CURSETS

Curso bíblico al alcance de todos. La Asociación de Amigos de M.ª Benedicta iniciará la primera semana de octubre los cursos bíblicos que se desarrollan en distintos centros y con diferentes temarios. También está abierta a las parroquias que deseen llevar la Palabra de Dios con el método sencillo de la sierva de Dios M.ª Benedicta Daiber a sus feligreses. Para más información llamar al teléfono 932 370 365.

BREUS

Exposició sobre la basílica de la Sagrada Família. El dia 16 d'agost, dins dels actes culturals i artístics previs a l'arribada del Sant Pare per presidir els actes

LA SAGRADA FAMÍLIA SEGONS GAUDÍ

Un obra orientada cap al cel

La nau de la Sagrada Família és altament espiritual. La Sagrada Família es mou entre Santa Sofia, Reims, Tarragona, Mallorca i Santa Maria del Mar. L'anomenada catedral de la Ribera és un referent per a les columnes del presbiteri i la nau-bosc de la Sagrada Família. Totes, llevat de Reims, són basíliques situades a la vora de la Mediterrània, allí on la llum és millor.

La recerca de Gaudí és la recerca de la síntesi, que és el seu objectiu. La seva genialitat es manifesta precisament aquí. Pel que fa a l'espai, la seva arquitectura integra en una mateixa figura geomètrica les formes còncaves i les formes convexes. D'aquesta manera s'aconsegueix un contrast de llum i foscor que dona relleu a la més petita modulació plàstica.

Gaudí desconfia de les dues dimensions i, per tant, dels plànols —d'aquí el recurs a les maquetes, tridimensionals, «el llenguatge dels àngels», aquell que capta la realitat en les tres dimensions. Les seves figures geomètriques preferides són els tetràedres (poliedres de quatre cares), l'hiperboloides i el paraboloides hiperbòlic (que regulen i aconduïxen la llum) i l'helicoides (el moviment espiral en doble sentit).

Pel que fa a la concepció global de l'espai, es produeix a la Sagrada Família una lluita titànica entre verticalitat i horitzontalitat, entre alçat i planta, que es clou amb la primacia de la primera sobre la segona. Aquesta victòria, a nivell simbòlic, significa que la terra queda orientada cap al cel, que una nau de 90x60 m queda com si fos enlairada per divuit pinacles (o torres), rematats per una creu (Jesucrist), una estrella (Santa Maria), quatre vivents (els evangelistes) i dotze mitres (els dotze Apòstols).

És la Jerusalem de la terra que puja cap al cel, el complement espiritual de la imatge de la nova Jerusalem que baixa a la terra (Apocalipsi 21,2)!

Armand Puig i Tàrrach

La Sagrada Família segons Gaudí, Edicions Pòrtic (Grup 62)

de la Jornada Mundial de la Joventut, a Madrid, es va obrir també una exposició sobre la basílica de la Sagrada Família. D'aquesta manera, els joves que no la varen poder visitar a Barcelona van poder admirar la seva bellesa a Madrid. Presidí l'acte d'inauguració de l'exposició el cardenal Lluís Martínez Sistach.

Presència del santuari de Loreto a Barcelona. El dia 11 d'agost el cardenal Lluís Martínez Sistach rebé, a la catedral de Barcelona, un nombrós grup de pelegrins procedents d'Itàlia compost pels joves del santuari italià de Loreto i el grup Manyanet Internacional. Aquests joves van visitar Barcelona i la basílica de la Sagra-

da Família recordant la vinculació d'aquest temple amb la santa casa de la basílica de Loreto.

PUBLICACIONS

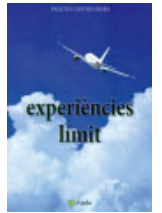
Religió i Escola. Acaba d'aparèixer una nova col·lecció adreçada als mestres i professors de religió catòlica de l'escola pública i concertada, i a tots els ensenyants cristians en general. L'edició del Foment de Pietat Catalana conjuntament amb el SIERC (Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya) i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya. Aquest primer número porta el títol *Professors de Religió: dificultats*,

reptes, testimoniatge, i recull els parlaments de Mons. Jaume Pujol, arquebisbe de Tarragona i president del SIERC, la Sra. Irene Rigau, consellera d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, i l'ampli i suggeridor raport de l'abat Josep M. Solé, pronunciats en la V Jornada de Mestres i Professors de Religió celebrada a Montserrat el 9 d'abril de 2011. El trobareu a les llibreries habituals.

Experiències límit, de Paquita Cervera Riera.

L'autora, que pertany a la parròquia de Sant Genís de Vilassar de Dalt, explica les impressions i emocions d'un viatge que un bon grup de la citada parròquia va fer l'any 2007 a Turquia, seguint les petjades de sant Pau. Un llibre de viatges a unes terres que foren el bressol dels primers cristians (152 pàg.). Publicat per Llibres a Mida (Pau Claris 97, 4t 1a, 08009 Barcelona), t. 933 043 864.

Cartes a un amic sobre la vida espiritual, d'Enzo Bianchi.

L'autor tracta amb senzillesa totes les dimensions de la vida espiritual cristiana. Són breus consells per assaborir i meditar per avançar amb joia i confiança en el camí de la fe. Els textos van ser publicats per la revista catòlica francesa *Panorama*. Enzo Bianchi és el fundador i prior de la comunitat monàstica de Bose (Itàlia). Editat per Claret (144 pàg.).

Rayos de luz, de Javier Garralda Alonso.

Este libro, escrito por una persona convertida a la fe cristiana, aporta reflexiones sobre diversos temas actuales como el amor, la búsqueda de la verdad, fe y ciencia, el problema del mal, evolución y filosofía, economía y moral, política y moral, etc. Editado por Obra Cultural (c/ Roger de Llúria 4). Prólogo del Dr. Josep Simón Castellví.

PALABRA Y VIDA

El nuevo Plan Pastoral de la diócesis

Ho y a las cinco de la tarde podríamos afirmar que la diócesis de Barcelona se reúne en la basílica de la Sagrada Família en una solemne celebración de la eucaristía en la cual será presentado el nuevo Plan Pastoral de la diócesis para los próximos cuatro años, que empezamos a aplicar en el inicio de este curso.

El nuevo Plan Pastoral, como el anterior, se ha elaborado a partir de una amplia participación de las parroquias, comunidades, consejos diocesanos e instituciones eclesiales. Me referí ya en esta misma comunicación del pasado domingo a los tres objetivos que propone este programa fundamental de las instituciones de la Iglesia en nuestro obispado: anunciar a Jesucristo a los que no lo conocen; especial atención a la pastoral de la iniciación cristiana y a las personas que piden los tres sacramentos que la configuran: bautismo, confirmación y eucaristía; y vivir la solidaridad como expresión del amor y de la fe cristiana. He preparado una carta pastoral en la que presento ampliamente el espíritu y los propósitos del nuevo Plan Pastoral.

Quisiera remarcar que este nuevo Plan, como el anterior, tiene una intención fundamental que es la evangelización. El anuncio del Evangelio a todos ha sido el objetivo de fondo que hemos querido poner en práctica para que nuestra diócesis entera sea más misionera y más evangelizadora.

La misma celebración de la *Misión metrópolis* en Barcelona, durante la Cuaresma del próximo año, junto con otras ciudades de Europa, encaja de pleno con el contenido del nuevo Plan Pastoral. Deseo que el trabajo que haremos sea una contribución muy importante a la tarea de la evangelización y la transmisión de la fe, que es la misión fundamental de la Iglesia.

Se habla de *nueva evangelización* y tenemos que precisar el sentido de tal expresión. La primera evangelización, según el Concilio Vaticano II es la que va dirigida *ad gentes*, esto es, a los que se ha de proclamar el Evangelio para implantar la Iglesia. Son las conocidas tradicionalmente como tierras de misión. La nueva evangelización más bien va dirigida a los que se han alejado de la Iglesia en los países de la antigua cristiandad. En este sentido no se trata de una primera evangelización, ya que los países a los que nos referimos hace ya siglos que fueron evangelizados, pero para muchas personas sí que se trata de un primer anuncio de Jesucristo.

En los tiempos más recientes con el término *evangelización* se indica la actividad eclesial en su totalidad. La expresión *nueva evangelización* no significa una corrección al trabajo pastoral que se ha ido realizando hasta ahora en el anuncio de Jesucristo. Como dijo Juan Pablo II, significa evangelizar de una manera

nueva por lo que se refiere a su ardor, a sus métodos y a su expresión.

Es cierto, todos necesitamos una actitud y una actividad más evangelizadora. Hemos de salir de los templos para ir por todas partes a anunciar a Jesucristo y su Buena Noticia. Es una exigencia gozosa de nuestro bautismo. Somos Iglesia, y esta existe para evangelizar.

Ante la situación religiosa actual, no nos podemos encerrar en nosotros mismos sino que hemos de promover un trabajo animoso de evangelización. La fe crece al darla, y por supuesto no se impone sino que se propone, con un absoluto respeto a la libertad y a la conciencia de cada persona.

El año 2007 los obispos de Cataluña publicamos el documento *Creer en el Evangelio y anunciarlo con nuevo ardor*, en la línea de la nueva evangelización, en el cual decimos que hemos de asumir de pleno que nuestra situación es de misión y que nuestra fragilidad institucional y personal nos invita a poner, como los primeros cristianos en los inicios del cristianismo, toda nuestra esperanza en el Espíritu Santo, que es quien puede abrir los corazones de los hombres y las mujeres de nuestro tiempo a la Palabra de Jesús.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arzobispo de Barcelona